

med Tak og sætte en Streg under. Det er jo ikke altid, at vi i det ærede Medlems eget Blad eller „Social-Demokraten“ herinde just læse de Ord om Landbrugsorganisationerne, Bønderne, Gaardmændene og deres Foretagender, at de ere prægede af Uegennytte og Troskab, og at man trøstigt kan lægge Udførelsen af Tidens store Tanker i Hænderne paa dem. Nu have vi altsaa det ærede Medlems fornyede Anerkendelse af, at han har denne gode Tro til disse Organisationer. Det er jeg glad ved, og det skal jeg for mit Vedkommende kun understrege.

Derefter skal jeg vende mig til det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen). Han erklærede, at jeg i mine Angreb havde skudt ved Siden af, fordi jeg ikke havde læst Ændringsforslagene, og fordi jeg ikke kendte Loven, og han fremsatte flere Paastande i den Retning. Deri tager det ærede Medlem dog fejl. Jeg har baade læst Ændringsforslagene og forstaaet dem, og jeg kender Loven. Det gør derimod det ærede Medlem ikke. Det ærede Medlem siger f. Eks. to Ting, som vise, at han ikke kender Forslaget. Han sagde, at en Arbejder paa 24 Aar, som vilde have en Ejendom under 5,000 Kr., kunde ikke komme ind under Forslaget her. Men efter det Forslag, jeg har stillet, kan enhver, som ikke kan komme ind under Landarbejderloven — hvad enten Grunden er, at han er for ung eller for gammel, eller en anden — komme ind under denne Lov, og den ærede Ordfører har ikke udtalt noget derimod; deri tager det ærede Medlem for Sorø fejl. Men det ærede Medlem for Sorø, som ikke har læst Loven, eller i alt Fald ikke har forstaaet den rigtig, tager ogsaa fejl paa et andet Punkt, nemlig da han sagde, at det var en Modsigelse af mig at sige, at Kommunerne tage naturligvis for Jorden, hvad de kunne faa for den, idet det var udtrykkelig forbudt i mit eget Forslag. Jeg maatte ikke kende mit eget Forslag, naar jeg kunde sige noget saadant. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Hvor er det forbudt i mit Forslag? Det er hverken forbudt i mit Forslag eller i de Ændringsforslag, som det ærede Medlem har stillet sammen med Socialdemokraterne. Der staar ikke et eneste Sted et Forbud derimod. Der staar

udtrykkelig om Foreningerne, at de have Lov til at tage for Jorden, hvad de ville. Det, de ikke have Lov til, er at stikke Gevinsten i deres private Lomme. De maa kun faa 5 pCt. af den Kapital, de have stukket i dette Foretagende. Resten skal gaa til almennyttige Formaal. Det er noget tvivlsomt, om dette ogsaa efter det ærede Medlems Forslag gælder for Kommunerne, men selv om det gælder for Kommunerne, er det givet, at Kommunerne have Lov til at tage for Jorden, hvad de ville. Og vil man anvende den nævnte Regel der, betyder det, at Kommunerne kun maa tage 5 pCt. i Kassen, Resten af Overskuddet skal anvendes til almennyttige Formaal. Men at de have Lov til at tage for Jorden, hvad de ville, er der ikke Spor af Tvivl om. Der er ikke et Bogstav hverken i Lovforslaget eller i det ærede Medlems egne Ændringsforslag, som hindrer det. Derfor tror jeg, at det ærede Medlem ikke skulde tale for højt om ikke at kende Loven eller Ændringsforslagene. For jeg tror nok, at jeg kender Loven mindst lige saa godt som han.

Det ærede Medlem forsvarede saa Ændringsforslagene og kom da navnlig ind paa et Angreb paa mig for, hvad jeg havde udtalt angaaende de to Stykker om Præstegaardsjorderne og om Statens Ejendomme, og der var det, sagde han, at jeg navnlig havde vist, at jeg ikke kendte Ændringsforslagene. Jo, jeg kender dem meget godt, og jeg ved ogsaa meget godt, at der staar: saafremt Staten ikke selv agter at benytte Ejendommen eller bortfæste Jorderne. Det kan ikke forstaaes anderledes, end at Staten, naar der er et Stykke Præstegaardsjord ledigt, for det første har Ret til selv at benytte det; det vil sige lave en eller anden Statsinstitution derpaa, en Forsøgsstation, Landbrugsskole, eller hvad det nu kan være. Dette maa være Meningen med, at Staten selv vil benytte Jorden. Men Staten kan jo ikke lave Forsøgsstationer paa alle Præstegaardsjorderne, og den kan da heller ikke lave Statsinstitutioner af en eller anden Art rundt omkring i samtlige Pastorater. Saa kan Staten altsaa bortfæste Jorderne. Men i det ærede Medlems eget Forslag staar der, at de udstykkede Lodder fortrinsvis skulle udbydes i Fæste og